

Дикі лебеді (скорочено)

Ганс Крістіан Андерсен

У королівській родині було дванадцять дітей – одинадцять синів і одна сестра. Життя їх було легке і райдужне, поки не з'явилася мачуха, яка відправила Ельзу жити в далекі краї, а її братів зачаклувала у лебедів, які мали можливість набувати людський вигляд лише після заходу сонця. З кожним днем в селі, прекрасна Ельза ставала все красивіше і красивіше, але смуток за братами затьмарював її.

Повернувшись в замок батька, вона намагалася довідатися що-небудь про долю братів, але всі подібні спроби зупинялися злою мачухою. Одного разу вранці вона спробувала спотворити дівчину з допомогою таємного закляття, однак план не увінчався успіхом – три жаби, які використовувалися для цього, відскочили, ледь доторкнувшись до невинної красуні. Побачивши це, мачуха сказала і забруднила пасербицю в болотному бруді до такої міри, що жоден чоловік не хотів з нею говорити, а рідний батько, не впізнавши, велів вигнати замучену.

Наступну ніч Ельза проводить у лісі, де їй сняться колишні часи, коли всі вони були щасливі і не розлучені прокляттям мачухи. Вранці, ледве прокинувшись, знемагаючи від спраги і вся забруднена, вона знаходить чистий ставок, в якому вдосталь втамовує спрагу і вмивається, знову перетворившись в красуню.

Шукаючи вихід з лісу, дівчина потрапляє на добру стареньку, яка відсипає їй жменьку ягід і вказує шлях з лісу. Тоді дівчина починає ставити її питання про одинадцять прекрасних лебедів, які повинні водиться в цих місцях. Почувши про них, бабуса тут же згадує про птахів із золотими коронами, яких нещодавно бачила в найближчому водоймищі, про що і говорить Ельзі. Дізнавшись про це, дівчина кидає всі сили на те, щоб якомога швидше дістатися до водойми, описаного старою. На заході вона виявляє велику річку і лебедів, які в ній плескалися, що починають перетворюватися в її братів. Вранці всі вони залишають водойму, а Ельзу везуть в вербовому кошику. Весь політ дівчина милується просторами рідного краю і бачить хмарні замки.

Влаштувавшись на ночівлю в темній печері, вона бачить новий сон, в якому лісова старенька розповідає, яким чином можна врятувати братів: для цього потрібно нарвати кропиви і пов'язати з неї по сорочці для кожного з одинадцяти братів, при цьому не можна порушувати тишу своїм голосом, а інакше братів спіткає смерть.

Брати, які вранці повернулися в печеру, знаходять свою сестру за в'язанням і помічають, що вона мовчить, не перериваючи в'язання ні словом, ні піснею. Вони приймають це за чергове закляття мачухи, але побачивши, що сестра старанно в'яже і переходить до наступної сорочці, розуміють в чому справа. Після деякого часу її помічає король, який полює в цих краях. Він забирає дівчину в своє королівство і робить її своєю дружиною. Побачивши її заняття, він відводить її в окрему кімнату і привозить кропиву, з якої вона в'яже нові сорочки.

Одного разу, коли скінчилася кропива, вона вибирається за межі замку і бредє до цвинтаря, де знаходить кропиву і зірвавши її, направляється назад в замок. Побачив це радник короля, бере дівчину за чаклунку і доповідає про все своєму правителю, який переконавшись у всьому, хоче почекати. Коли в черговий раз дівчина прямує на кладовище, її бачать жителі королівства, які пов'язують, як їм здавалося, чаклунку і присуджують їй бути спалена на багатті. Король погоджується, але залишає її можливість доробити свою роботу.

Залишившись одна в ув'язненні, Ельза не перестає плести сорочки. Дізнавшись про це, брати приходять і намагаються пояснити все королю, але не встигають і знову перетворюються в лебедів.

Вранці, поки дівчину везуть на розтерзання, що збожеволіла і лютий натовп накидається з усіх боків, намагаючись вирвати у "чаклунки" її вироби. Коли кат, схопивши її, тягне до вогнища, несподівано з'являються одинадцять лебедів і захищають її від вогню, а дівчина, завершивши роботу над останньою сорочкою, накидає їх на братів, руйнуючи закляття. Після цього вона падає в непритомність, а люди обступають юнаків, які розповідають королю в чому справа. Почувши пояснення, король зривається з місця і підбігає до Ельзи, що втратила свідомість. Вогнище перед ними гасне і перетворюється в кущ червоних троянд, що оточували єдину білу троянду. Зірвавши її, король кладе квітку дівчині на груди, а Ельза прокидається, знайшовши щастя і спокій.